

(א) [ע"י תוס' גיטין עה.
סד"ה לאפוקין, (ב) [לקמן
עג: קד: קט. קיז: ב"ב
קסח. קעג: סנהדרין כד:],
(ג) [לעיל מח: וש"נ,] (ד) [דף
סה:], (ה) [י"ל צפ' ג'
דנדרים, (ו) רש"ל מ"ו,

(ח) 'הוֹסֵף דְּרֵי' וּמִיּוֹמֵי
הַיּוֹם הַזֶּה אֵלֶּיךָ אֲבִירָא
דְּחַסְפִּי: (ט) בְּאִדָּא דְּרֵי
לְבַד הוּא. יִיב לְעוֹר
זֶל בְּלֹא רִיעַ לֵאלֹהֵי
אֲבִיךָ אֲדָרְבֵּי אֲבִיךָ
דְּמוֹטִי דְּנִסְתִּירִים אֲלִיבָא
דְּרוֹסֵי נְפִשְׁתִּי אֲחִיבָא
דְּרֵי הוּא דְּחַסְפִּי לְחַסְפִּי
קִישָׁא וְכֹחַן קִישָׁא לֵאלֹהֵי
דְּמִשְׁתָּן מִתָּן מִשְׁתָּן דְּרֵי
טַעַם נְדַבְעָת מִתָּן מִשְׁתָּן
זֶל עַד תֵּן קִישָׁא רִיעַ
אֲבִיךָ לְרִיעַ לְעוֹר הַיּוֹמֵי
שְׁחִירֵי מִיּוֹמֵי לְחִשְׁרוֹ.
אֲדַעִי שְׁחִירֵי עוֹרֵי מִיּוֹמֵי
לְבַד אֲבִיךָ מְשׁוֹב דְּחִשְׁרוֹ
קִישָׁא יוֹתֵר כִּיּוֹן שְׁעַל דְּעַת
קִישָׁא לְחִשְׁרוֹ דְּחִשְׁרוֹ
מִיּוֹמֵי שְׁחִירֵי רִיעַ קִישָׁא
לְחִשְׁרוֹ מִתָּן מִשְׁתָּן קוֹטֵר הַלֵּל
אֲדַעִי לְרִיעַ מִיּוֹמֵי שְׁחִירֵי
קִישָׁא לְחִשְׁרוֹ:

[א] תוֹם ד'ה פטוּמיו כו'.
נ"ב עי' הג"א ומש"ס:
[ב] שם ד'ה ומינומי.
אלמא בשאר כו'. נ"ב
ומנ"ס כתב דכל מעשיו
קנה: [ג] שם ור"ת מירץ
כו'. נ"ב וכ"ד הרמב"ם
וכתב דעצרון צלמא קנה
המוכר ועי' רש"י שם ד'ה
דיו כו' שכתב בדברי מוס'
דלא קנה וכ"ד ש"פ:

קמ"ז. פירוש דכי נמי אדעתא דידה מקנה לה אינו חוזר דגם היא לא אמרה אלא פטומי מילי משמע הכא דש"מ המגרש אשה סתם אם עמד אינו חוזר בגט וכן משמע בני שאלחו (גיטין דף עה: ושם) שהוכרז שמואל לתקן בגיטא דלשיב אמר אם מתי יהא גט ואם לאו לא יהא גט ומכאן מקשה ר"ת על פ"ה ור"ח דפ"י הא דאמר רב הונא בני שאלחו (שם דף עב: ושם) גיטו הרי הוא כמתנתו מה מתנתו אם עמד חוזר אף גיטו אם עמד חוזר ופ"י דאסתם ש"מ קאי דכשתנה גט סתם אם עמד חוזר כמו דכשתנה ומיהו י"ל סוגיא דהלא שמואל פליגי ארב הונא דה"נ פליגי עליה התם רבה ורבא ושבו מקשה ר"ת שם על פירושו ומפרש דרב הונא אמתניתין דהתם קאי אמיהם אם מתי מחולי זה כו' אבל כשתנות סתם מודה רב הונא דאינו יכול לחזור ושם (ד"ה אמר) מפורש:

לאחר בתן מעות א"ל קנה א"א בנגד מעותיו. וא"ת יקשה בדפריך בסמוך מי קא"ל קני לגוביינא והלא אמר ליה קני הכל לסוק ג' והכל אינו קונה ולכך אף כנגד מעותיו לא יקנה ואע"ג דלעיל דפריך הובא (דף מח: ושם) ממתין דהוה עובדא דמעות

ערכונו אע"פ שהתנה עמו כפליים התם לפי שנותן ערבון לקנות כנגדו עד שיציא שאר מעות ויקנה הכל אלא שמתנה שאם יחזור בו מוכר שיקנה כפליים וי"ל דהכא ה"פ לאחר מתן מעות לא קנה אלא אם התנה עמו קני לגוויינא קני כנגד מעותיו ואת"י כי התנה נמי לגוויינא לא ליקני דאסמכתא הוא כדפירש לקמן וי"ל דהכא רב הונא קאמר לה דאמר בשעת מתן מעות קנה הכל אע"ג דשאר אסמכתא לא קני והטעם מפרש בסמוך וה"ג שלא בשעת מתן מעות קני לכל הפחות כנגד מעותיו:

ח